

ปัญหาโรคไตกับการรักษาคลองราชพัน

ผ.ศ. ทพ. สุวิทย์ วิมลจิตต์

ภาควิชาทันตกรรมอนุรักษ์และทันตกรรมประดิษฐ์

คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การรักษาคลองราชพันเป็นวิธีการรักษาที่มีประโยชน์ และมีประสิทธิภาพในการคงสภาพสุขภาพของปากที่ดี และแก้ปัญหาความเจ็บปวดจากฟัน ขั้นตอนในการรักษามีส่วนเกี่ยวข้องกับการทำจัดเนื้อเยื่อในที่อักเสบติดเชื้อหรือตายด้วยเครื่องมือและสารเคมีที่ใช้ในการรักษาคลองราชพัน แล้วจึงผนึกคลองราชพันด้วยวัสดุที่มีความเข้ากันกับเนื้อเยื่อได้ในผู้ป่วยปกติขั้นตอนการรักษาอย่างไม่ก่อให้เกิดความบัญชาติ แต่ปัจจุบันความก้าวหน้าทางการแพทย์ทำให้ผู้ป่วยที่มีโรคประจำตัวหลายประเทเวทมีชีวิตยืนนานขึ้น ซึ่งหากผู้ป่วยที่มีโรคประจำตัวมีปัญหาเกี่ยวกับโรคของเนื้อเยื่อในโพรงฟันหรือโครงรูปปลายราชพันแล้ว ทันตแพทย์ต้องมีการปรับเปลี่ยนขั้นตอนการรักษาเพื่อทำให้การรักษาประสบผลสำเร็จและป้องกันปัญหาแทรกซ้อน

ความผิดปกติจากภาวะไตล้มเหลว (แผนภูมิที่ 1)

ภาวะไตล้มเหลว (renal failure) เป็นโรคทางระบบที่มีความซับซ้อนโรคหนึ่งที่มีผลต่อร่างกายในหลายระบบ สาเหตุจากการมีเลือดมาเลี้ยงไตไม่เพียงพอหรือมีการอุดตัน การไหลเวียนของเลือด (occlusion of blood flow) รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงจากโรคทางระบบอื่นๆ เช่น เบาหวาน (Diabetes mellitus) อัมโลydoidosis (Amyloidosis) ลูปส์ออร์ธิโนมาโตซัส (Lupus erythematosus) ไตอักเสบ (glomerulonephritis) ซึ่งอาจเกิดจากการติดเชื้อหรือการฉายรังสี ความดันโลหิตสูง (hypertension) เนื่องจากไตเป็นอวัยวะสำคัญที่ทำหน้าที่ควบคุมปริมาณน้ำในร่างกาย รักษาระดับความเป็นกรดด่างและอิเลคโทรไลต์ ขับของเสีย ควบคุมขบวนการเมตาบอลิซึมและสร้างฮอร์โมนอิริโทปอยอีติน (erythropoietin) ที่ช่วยกระตุ้นการสร้างเม็ดโลหิตแดง ดังนั้นมีการทำงานของไตลดลงหรือสูญเสียไปย่อมก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ มากมาย¹⁻⁸

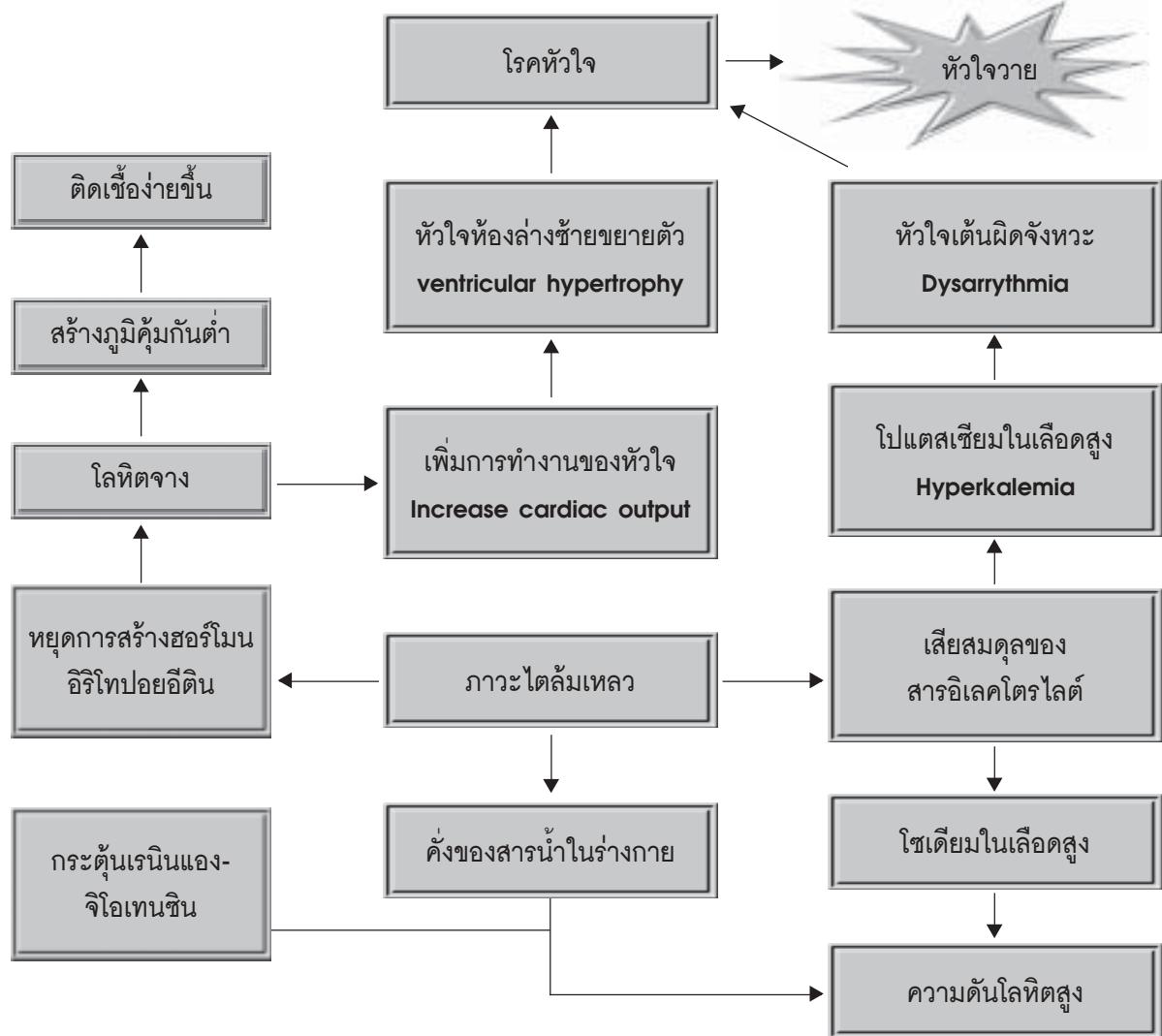
จากการศึกษาทางระบบวิทยานองภาวะไตล้มเหลวพบว่ามีคุณิตการณ์การเกิดโรค 1-3 คนต่อประชากร 10,000 คน

อุบัติการณ์อาจสูงขึ้นในกลุ่มผู้สูงอายุและในเพศชาย โดยมีอัตราการเสียชีวิตประมาณ 20% ของกลุ่มผู้ป่วยต่อปี สาเหตุหลักของการตายเกิดจากหัวใจวาย การติดเชื้อ และมะเร็ง โดยที่โรคเบาหวาน และความดันโลหิตสูงเป็นส่วนที่เสริมความจนแรงของโรคดังกล่าว²

การสูญเสียการทำงานของไตทำให้เกิดการคั่งค้างของของเสียที่มีส่วนประกอบของโปรตีนในร่างกาย ภาวะดังกล่าวเรียกว่าอะโซเมีย (azotemia) ซึ่งแสดงออกโดยค่า BUN (Blood Urea Nitrogen) และครีเอตินีน (creatinine) ที่สูงขึ้นกว่าปกติ เมื่อการทำงานของไตลดลงมากจะทำให้ปัสสาวะลดลงเนื่องจากไตไม่สามารถกรองของเสียได้ ภาวะดังกล่าวเรียกว่า uremia²⁻⁴ ซึ่งมีอาการแสดงดังนี้

- ปริมาณปัสสาวะลดลง (oliguria) จนถึงไม่มีปัสสาวะ (anuria)
- มีปริมาณของโปรตีนและเลือดในปัสสาวะ (proteinuria and hematuria)
- มีการรบกวนต่อระบบทางเดินอาหาร เช่น คลื่นไส้อาเจียน แผลในกระเพาะ
- มีความผิดปกติต่อระบบประสาท เช่น กล้ามเนื้ออ่อนแรง กล้ามเนื้อสั่น
- ความผิดปกติต่อระบบหลอดเลือดและหัวใจ เช่น หัวใจวายเนื่องจากหัวใจต้องทำงานมากขึ้น
- โลหิตจางเนื่องจากขาดฮอร์โมนอิริโทปอยอีติน (erythropoietin) มีการสร้างเกร็ดเลือดลดน้อยลงส่งผลทำให้ bleeding timeเพิ่มขึ้น
- ติดเชื้อเนื่องจากเกิดการยับยั้งการสร้างเม็ดโลหิตขาว
 - ผิวหนังมีสีเหลืองหรือฝ้าบนผิวหนัง (uremic frost)
 - ภาวะกระดูกเสื่อมจากโรคไต (renal osteodystrophy)

แผนภูมิที่ 1 การเกิดความผิดปกติจากภาวะไตล้มเหลว²⁻⁴

การทำงานของไตที่น้อยลงจะทำให้เกิดการทำลายของไตแบบค่อยเป็นค่อยไปจนถึงเกิดการทำลายของไตทั้งหมดซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็น 4 ระยะดังนี้^{3,8}

ระยะที่ 1 ระยะการลดการทำงานของไต มีการทำงานของไตลดลงแต่ไม่มีอาการทางคลินิก

ระยะที่ 2 การทำงานของไตไม่เพียงพอขึ้นเรื่อยๆ (chronic renal insufficiency; CRI) ทำให้เกิดภาวะอโซธีเมีย

ระยะที่ 3 ภาวะไตล้มเหลว (chronic renal failure; CRF) มีการทำงานของไตลดลงต่ำกว่า 25% ทำให้เกิดภาวะยูรีเมีย

ระยะที่ 4 ไตล้มเหลวระยะสุดท้าย (end stage renal failure; ESRF) มีการทำงานของไตลดลงต่ำกว่า 10%

การดำเนินของโรคสามารถดูได้จากการทำงานของไต และระดับของครีเอตินีนเมื่อเทียบกับค่าปกติ ดังตารางที่ 1³

ตารางที่ 1 การวัดการทำงานของไต

ระยะการทำงานของไต	อัตราการกรอง (ปกติ 125 มล./นาที)	ระดับครีเอตินีน (ปกติ 0.6 - 1.3 มล./ดล.)
CRI	75 - 30	1.5
CRF	29 - 10	2
ESRF	< 10	8

การจัดการกับปัญหาภาวะไตล้มเหลว

การสูญเสียการทำงานของไตระยะแรก ควรลดอาหารที่มีโปรตีนสูงและเพิ่มคาร์บอไไฮเดรต จะสามารถช่วยลดการทำงานของไต มีการตรวจระดับอีเลกโตรโลิตเพื่อดูความสมารถในการกรองของไตและการให้ใช้เดย์มไบคาร์บอเนต (sodium bicarbonate) จะช่วยลดภาวะเลือดเป็นกรด (acidosis) ได้ 4 สำหรับภาวะไตล้มเหลวต้องรักษาด้วยวิธีล้างไต (renal dialysis) และเปลี่ยนไต (renal transplant)

การล้างไตมี 2 วิธี คือ การล้างไตผ่านช่องท้อง (peritoneal dialysis) และการฟอกเลือด (hemodialysis) ในการล้างไตผ่านช่องท้องนั้นเยื่อบุช่องท้องจะทำหน้าที่เป็นแผ่นกรองที่จะนำของเสียออกจากการแสลงเลือด ผู้ป่วยจะใส่น้ำยาล้างไต (dialysate) ผ่านท่อพลาสติกที่ฝังในช่องท้อง และเปลี่ยนวันละ 4 ครั้ง ส่วนการฟอกเลือดนั้นมีการติดท่อ (shunt) ต่อเข้ากระเพาะเลือดซึ่งโดยทั่วไปจะติดกับ radial artery เพื่อให้เลือดไหลเวียนขณะฟอกเลือด ก่อนเริ่มการล้างไต ผู้ป่วยจะได้รับยาป้องกันการแข็งตัวของเลือด (anticoagulants) เช่น เอปาริน (heparin) คูมาดิน (coumadin) แล้วจึงต่อท่อภายนอกเครื่องมือฟอกเลือด (dialyzer) เครื่องฟอกเลือดติดแผ่นกรองซึ่งเป็นสารสังเคราะห์ ปัญหาสำคัญที่พบบ่อยๆ ฟอกเลือดคือการติดเชื้อแบคทีเรียหรือไวรัส เช่น ตับอักเสบเอดส์⁴⁻⁸

ปัญหาที่พบร่วมกับภาวะรักษาคลองรากฟันในกรณีภาวะไตล้มเหลว

1. ปัญหาเลือดหยุดยาก (bleeding tendency)

ปัญหาเลือดหยุดยากมักพบเฉพาะในผู้ป่วยไตล้มเหลวระยะสุดท้ายเนื่องจาก

- การได้รับยาต้านการแข็งตัวของเลือด เช่น เอปาริน⁵⁻⁹⁻¹⁰ และยา抗ภูมิคุ้มกันในการป้องกันการหลุดร้าย เช่น Azathiopine, Cyclosporin^{3-4, 8}

● การเกิดภาวะเกร็ดเลือดต่ำไม่รุนแรง (mild thrombocytopenia) สาเหตุจากการสร้างเกร็ดเลือดน้อยลง และเกร็ดเลือดถูกกำจัดระหว่างการล้างไต¹¹ ซึ่งการล้างไตทำให้จำนวนเกร็ดเลือดลดลงได้ถึง 17%⁹

● การทำงานของเกร็ดเลือดที่ผิดปกติ (platelet dysfunction) พบร่วมกับการลดลงของ Thromboxane A2 น้อยลง ทำให้เกิดการเกาะตัวกันของเกร็ดเลือดน้อยลง¹²

ในการรักษาคลองรากฟันแบบปกติแม้ว่าจะมีการรบกวนต่อเนื้อเยื่อน้อย แต่การกำจัดเนื้อเยื่อในโพรงฟัน หรือ

การขยายคลองรากฟันออกประกอบรากฟัน สามารถทำให้เกิดการฉีกขาดของเนื้อเยื่อและมีเลือดออกได้ ดังนั้นควรรักษาคลองรากฟันหลังผู้ป่วยล้างไตแล้วหนึ่งวัน เพื่อรอให้หมัดฤทธิ์ของเอปารินเสียก่อน จากรายงานของ Buckley และคณะ¹² แสดงให้เห็นว่าแม้การรักษาคลองรากจะเริ่มข้ามไปหนึ่งวัน เลือดออกภายในหลังการผ่าตัดในช่องปากยังสามารถเกิดได้ซึ่งน่าจะเกิดจากปริมาณและคุณภาพของเกร็ดเลือด ดังนั้นในรายที่สงสัยหรือต้องทำการรักษาที่ยุ่งยาก เช่นการผ่าตัดคลายรากฟันควรตรวจด้วยเบริมานเซลล์เม็ดเลือดทั้งหมด เพื่อใช้เป็นตัวบ่งชี้ภาวะของผู้ป่วย นอกจากนี้การใช้ยาบางชนิด เช่น 1-Deamino-8-D arginine vasopressine สามารถกระตุ้นการสร้าง Factor VIII ทำให้ลดเวลาเลือดออกได้¹²⁻¹³ การควบคุมเลือดออกเฉพาะที่ เช่นการใช้ยาомบวนปาก ผสม Tranexamic ร่วมกับการใช้สารห้ามเลือดเฉพาะที่ เช่น เชอร์จิเซล (Surgicel®) เจลโฟม (gel foam) จะทำให้เลือดหยุดเร็วขึ้นได้^{1, 13}

2. ปัญหาการติดเชื้อ ภาวะไตล้มเหลวมีความเกี่ยวข้องกับการทำงานของระบบภูมิคุ้มกันอันเกี่ยวนেื่องกับเซลล์ (cellular immunity) โดยจะเห็นได้จากบริษัทการสร้างเซลล์เม็ดโลหิตขาวลดลง ทำให้ร่างกายป้องกันการบุกรุกของจุลทรรศน์ได้ยาก การติดเชื้อในภาวะไตล้มเหลวมีความรุนแรงและมักไม่มีอาการแสดงของการติดเชื้อในระยะต้น (masking effect) ส่วนผู้ป่วยที่มีการป้องกันด้วยยา抗ภูมิคุ้มกัน (immunosuppressive drug) เช่น ไซโคสปอริน (cyclosporine) เป็นสาเหตุหนึ่งของการเกิดการติดเชื้อ ดังนั้นการติดเชื้อในช่องปากเพียงเล็กน้อย หรือการรักษาทางทันตกรรมที่ก่อให้เกิดภาวะมีแบคทีเรียในกระเพาะเลือด (bacteremia) ซึ่งไม่ส่งผลในผู้ป่วยปกติแต่กลับทวีความรุนแรงในผู้ป่วยกลุ่มนี้ได้^{1, 8, 13, 14} ดังนั้นก่อนทันตแพทย์รักษาคลองรากฟัน การให้ยาปฏิชีวนะก่อนการรักษา (antibiotic prophylaxis) เป็นส่วนสำคัญที่จะลดโอกาสการติดเชื้อได้ โดยทั่วไปการใช้ยาปฏิชีวนะดังกล่าว ยังคงใช้ยาปฏิชีวนะในแนวทางเดียวกับการป้องกันการติดเชื้อแบคทีเรียที่เยื่อบุหัวใจ (bacterial endocarditis) และในกรณีพิเศษที่มีการติดเชื้อที่รุนแรง ต้องจ่ายยาปฏิชีวนะหลังการรักษาร่วมด้วย¹⁴

3. ปัญหาการใช้ยาที่พบร่วมกับภาวะรักษาคลองรากฟัน ในภาวะไตล้มเหลวการใช้ยาให้มีความปลอดภัยและมีประสิทธิภาพเป็นเรื่องสำคัญ ในภาวะปกติเมื่อยาเข้าสู่ร่างกายจะถูกเปลี่ยนเป็นสารออกฤทธิ์ (active metabolite) แล้วจึงถูกกำจัดออกจากร่างกาย อัตราการคุ้ดซึมและกำจัดยาแต่ละชนิดแตกต่างกันไป ประสิทธิภาพและฤทธิ์ของยาจะส่วนใหญ่ขึ้นอยู่

กับการทำงานของไตไม่มากก็น้อย เช่นในกรณีที่ได้ล้มเหลว การขับถ่ายของยาจะช้าลงทำให้เกิดการคั่งของยาในกระเพาะ เสื่อมโดยเฉพาะยาที่ขับออกทางไตเป็นการเพิ่มโอกาสการเกิด

พิษของยา การปรับเปลี่ยนขนาดของยา ช่วงเวลาการใช้ยา เป็นส่วนสำคัญลดการเป็นพิษของยาลง (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 ช่วงเวลา (ชั่วโมง) การให้ยาในผู้ป่วย

ชนิดของยา	ไตรภาคติ	ได้ล้มเหลว	ได้ล้มเหลวระยะสุดท้าย
ยาปฏิชีวนะ			
Amoxicillin	8	8-12	12-18
Cephalexin	6	6-9	9-12
Clindamycin	6	6	8
Erythromycin	8	6	6
Metronidazole	6	8	12-16
Pennicillin V	6	6	6
Tetracyclin	6	งดใช้	งดใช้
Vancomycin	6	72-240	Every 240
ยาแก้ปวด			
Acetaminophen	4	6-8	8-12
Aspirin	4	4-6	งดใช้
Ibuprofen	6	6-12	งดใช้
Lidocaine	ขนาดปกติ	ขนาดปกติ	ขนาดปกติ
ยาแก้ปวดชนิดสедพติด			
Codeine	4	4	4
Meperidine	4	4	4
Morphine	4	4	4
Barbiturate&Benzodiazepines			
Phenobarbital	8	8	8-16
Pentobarbital	8	8	8
Diazepam	8	8	8

ยาชาชนิดลิโดคaine (lidocaine) เป็นยาที่ถูกขับออกทางตับสามารถใช้ได้ปลดภัยในผู้ป่วยได้ล้มเหลว แต่ไม่ควรเกิน 300 - 500 มิลิกรัม ยาแก้ปวดชนิดสедพติด (narcotic) และยานอนหลับในกลุ่มไดอาซีแพม (diazepam) สามารถใช้ได้อย่างปลอดภัยเข่นกัน ยกเว้นยาเมเปอริดีน (meperidine) ซึ่งจะเป็นสารออกฤทธิ์สะสมในร่างกายซึ่งหากจำกัดไม่หมดสามารถทำให้เกิดอาการชักได้ ยาสงบประสาทชนิดบาร์บิตูเรต (barbiturate) ควรเพิ่มระยะเวลาใช้งานให้ยาวขึ้น การใช้ยาแก้ปวด เช่น อะเซตามิโน芬 (acetaminophen) และยาต้านการอักเสบ (NSAIDs) สามารถ

ให้ได้ตามปกติ อาจมีการลดขนาดของยาและไม่ควรใช้ในระยะเวลานานและควรหลีกเลี่ยงในรายที่มีได้ล้มเหลวอย่างรุนแรง เพราะยาต้านการอักเสบเพิ่มโอกาสเสี่ยงต่อการเกิดแผลในกระเพาะอาหาร ส่วนยาปฏิชีวนะเช่น เพนนิซิลิน (pennicillin) เมโตรนิดาโซล (metronidazole) สามารถใช้ได้แต่ควรเพิ่มช่วงเวลาของการใช้ยา ยาปฏิชีวนะบางชนิดเช่น เทตราไซคลิน (tetracycline) ยากลุ่มอะมิโนไกโอลโคไซด์ (aminoglycoside) เป็นยาที่มีพิษต่อไตควรหลีกเลี่ยง ^{2-3, 8}

4. ปัญหาในการรักษาคลองรากฟัน เมื่อภาวะได้ล้มเหลวเข้าสู่ระยะสุดท้าย จะเกิดภาวะกระดูกเสื่อมจากโรคได้

ภาวะดังกล่าวเกิดจากการที่ไตไม่สามารถกำจัดฟอสเฟตได้ ประกอบกับการสร้างวิตามินดีที่ต่อลดลงทำให้การดูดซึมแคลเซียมเป็นไปได้ยากขึ้น ภาวะดังกล่าวทำให้เกิดการติดตะกอนของแคลเซียมและฟอสเฟตในกระดูกซึ่งยิ่งส่งผลทำให้ระดับแคลเซียมในเลือดต่ำลง (*hypocalcemia*) จึงกระตุ้นให้ต่อมพาราไทรอยด์ (parathyroid gland) ทำงานมากขึ้น เพื่อบรรบระดับแคลเซียม ระดับฮอร์โมนที่สูงดังกล่าวเรียกว่า ภาวะการทำงานของต่อมพาราไทรอยด์เกินแบบทุติยภูมิ (secondary hyperparathyroidism) ทำให้เกิด *osteitis fibrosa* การเปลี่ยนแปลงที่ตัวราชบูปได้ในกระดูกจากคริโอคีอิ การเกิดเงาไปร่วงสีในกระดูกจากการไกรซึ่งมีลักษณะคล้ายกับรอยโรคปลายราก รอยโรคดังกล่าวเรียกว่า *Brown tumor* และลักษณะของเส้นในกระดูกคล้ายผิวส้ม (ground glass appearance) ทันตแพทย์ควรซักประวัติและตรวจฟันอย่างละเอียดเพื่อวินิจฉัยแยกโรค เพื่อหลีกเลี่ยงการร่วนใจฉับผิดพลาด¹⁵⁻¹⁷

ในระหว่างการสะสมแคลเซียมในกระดูกจะพบการสะสมแคลเซียมที่ผนังคลองรากฟันด้วยเข่นเดียวกันทำให้เกิด

การแคนบลงของคลองรากฟัน Kally และคณะ¹⁷ รายงานว่าขนาดคลองรากในฟันหน้าล่างของผู้ป่วยไตล้มเหลวระยะสุดท้ายลดลง 10.5% การตีบตันของคลองรากฟันพบได้ 50% ของผู้ป่วยไตล้มเหลวระยะสุดท้าย สอดคล้องกับรายงานของ Galili และคณะ¹⁸ ซึ่งพบว่าการตีบตันของคลองรากฟันเกิดจากภาวะไตล้มเหลวโดยไม่มีความสัมพันธ์กับการได้รับยาสีเยียรอยด์ ภาวะดังกล่าวทำให้การรักษาคลองรากฟันยุ่งยาก อย่างไรก็ตามเมื่อตรวจฟันที่จำเป็นต้องรักษาคลองรากในกรณีภาวะไตล้มเหลวควรเริ่มทำการรักษาคลองรากฟันทันที เพื่อป้องกันการติดเชื้อในร่างกาย และทำให้การรักษาคลองรากประสบความสำเร็จมากขึ้น

สรุป การรักษาคลองรากฟันในผู้ป่วยภาวะไตล้มเหลวทันตแพทย์ควรมีความรู้เกี่ยวกับโรคไต สามารถประเมินสภาวะต่างๆของผู้ป่วยเพื่อให้การรักษามีความสมบูรณ์ เนื่องจากภาวะไตล้มเหลวมีความเกี่ยวข้องกับโรคอื่นๆ เช่น เบาหวาน ความดันโลหิตสูง ก่อนทำการรักษาควรทำการซักประวัติปรึกษาแพทย์ประจำตัวผู้ป่วยทุกครั้ง

เอกสารอ้างอิง

1. De Rossi SS, Glick M. Dental considerations for the patient with renal disease receiving hemodialysis. J Am Dent Assoc 127: 211-219, 1996
2. Proctor R, Kumar N, Stein A, Motes D, Porter S. Oral and dental aspects of chronic renal failure. J Dent Res 84: 199-208, 2005
3. Kerr AR. Update on renal disease for the dental practitioner. Oral Surg Oral Med Oral Pathol Oral Radiol Endod 92: 9-16, 2001
4. Ferguson CA, Whyman RA. Dental management of people with renal disease and renal transplant. New Zeal Dent J 94: 125-130, 1998
5. Sowell SB. Dental care for patients with renal failure and renal transplants. J Am Dent Assoc 104 : 171-177, 1982
6. Westbrook SD. Dental management of patients receiving hemodialysis and kidney transplants. J Am Dent Assoc 96:464-468, 1978
7. Heard E, Staples AF, Czerwski AW. The dental patient with renal disease: precautions and guidelines. J Am Dent Assoc 96: 792-796, 1978
8. Ziccardi VB, Saini J, Demas PN, Braun TW. Management of the oral and maxillofacial surgery patient with end-stage renal disease. J oral Maxillofac Surg 50: 1207-1212, 1992
9. Rabelink TJ, Zwaginga JJ, Koomans HA, Sixma JJ. Thrombosis and hemostasis in renal disease. Kidney Int. 46: 287-296, 1994
10. Deykin D. Uremic bleeding. Kidney Int. 24: 698-705, 1983
11. Vicks SL Gross ML Schmitt GW. Massive hemorrhage due to dialysis-associated thrombocytopenia. Am J Nephrol 3: 30-33, 1983
12. Buckley DL, Barrett AP, Koutts J, Stewart JH. Control of bleeding in severely uremic patients undergoing oral surgery. Oral Surg Oral Med Oral Pathol 61:546-549, 1986
13. Mannuci PM, Remuzzi G Pusineri F, Lombardi R, Mecca G, Zimmerman T. Deamino-8-D-arginine vasopressin shortens bleeding time in uremia. New Eng J Med 308: 8-12, 1983

14. Naylor GD, Hall EH, Terezhalmi GT. The patient with chronic renal failure who is undergoing dialysis on renal transplantation: Another consideration for antimicrobial prophylaxis. *Oral Surg Oral Med Oral Pathol* 65:116-121, 1988
15. Antonelli JR, Hottel TL. Oral manifestations of renal osteodystrophy: case report and review of the literature. *Spec Care Dentist* 23: 28-34, 2003
16. Loushine RJ, Weller RN, Kimbrough WF. Secondary hyperparathyroidism: A case report. *J Endod* 29: 272-274, 2003
17. Kally WH, Mirahmadi MK, Simon JH, Gorman JT. Radiographic changes of the jawbones in end stage renal disease. *Oral Surg Oral Med Oral Pathol* 50: 372-380, 1980
18. Galili D, Berger E, Kaufman E. Pulp narrowing in renal end stage and transplanted patients. *J Endod* 17: 442-443, 1991

